

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2016, č. j. OAM-276/ZA-ZA11-ZA16-2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2017, č. j. 32 Az 42/2016 - 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutím nevyhověl žalobcově žádosti a mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), mu neudělil.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“). Ten ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností ze dne 8. 1. 2018. Její součástí učinil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že: „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Z ustanovení § 106 odst. 4 téhož zákona vyplývá, že: „*[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. také platí, že: „*[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[6] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenky připojené na čl. 51 se podává, že kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručován do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z důvodu, že stěžovatel nebyl na adrese uvedené v žalobě zastížen, byla zásilka uložena dne 29. 11. 2017 u provozovatele poštovních

služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Stěžovatel si uloženou zásilku vyzvedl (prostřednictvím k tomu zmocněného příjemce) dne 5. 12. 2017.

[7] Ze shora uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo úterý 5. 12. 2017. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na úterý 19. 12. 2017. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však byla stěžovatelem osobně podána na podatelně Krajského soudu v Hradci Králové až dne 15. 1. 2018; tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „*[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[9] S ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem stěžovatele na ustanovení zástupce pro toto řízení. Takový postup by byl ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie. Co se týče návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vyrozuměl jej Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 14/2018 - 16, že podle § 32 odst. 2 zákona o azylu ve spojení s § 32 odst. 5 téhož zákona má kasační stížnost v posuzované věci odkladný účinek již ze zákona.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu